

ODPADY

ODPADY

Rok 2003 był dla Polski ostatnim rokiem okresu przedakcesyjnego, w którym jakość środowiska, w tym w zakresie ochrony przed odpadami, podlegała wyłącznie regulacjom prawa polskiego, dostosowanego już do prawa Unii Europejskiej.

Podstawę prawną w regulacjach Unii Europejskiej w zakresie gospodarki odpadami stanowią:

- Dyrektywa Rady 75/442/EWG w sprawie odpadów (tzw. Dyrektywa Ramowa)
- Dyrektywa Rady 91/ 689/ EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych.

Podstawowymi aktami regulującymi w polskim prawie zagadnienia gospodarki odpadami są:

- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy - prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 100, poz.1085)
- ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. Nr132, poz.622 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o opakowaniach i odpadach opakowaniowych (Dz.U. Nr 63, poz. 638 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz.U. Nr 63, poz. 639 z późn. zm.).

Jako priorytety w ustawie o odpadach przyjęto:

- zapobieganie powstawaniu odpadów,
- ograniczanie ilości ich powstawania,
- odzysk z odpadów substancji, materiałów lub energii wraz z ich wykorzystaniem,
- unieszkodliwianie odpadów, z wyłączeniem składowania,
- składowanie odpadów.

Jednym z głównych źródeł informacji o emisji poszczególnych strumieni odpadów do środowiska są dane zbierane przez Inspekcję Ochrony Środowiska w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, gdzie IOŚ pełni funkcję koordynującą. Ustawowy obowiązek prowadzenia wojewódzkiej bazy danych o gospodarce odpadami spoczywa na Marszałku Województwa.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112, poz. 1206) dzieli je na 20 grup (w zależności od źródła powstawania) ze wskazaniem, które spośród nich są odpadami niebezpiecznymi.

Ustawa o odpadach, zgodnie z prawem unijnym, definiuje odpady:

- niebezpieczne,
- obojętne,
- komunalne,
- medyczne,
- weterynaryjne
- ulegające biodegradacji,
- komunalne osady ściekowe,
- oleje odpadowe,
- zawierające PCB.

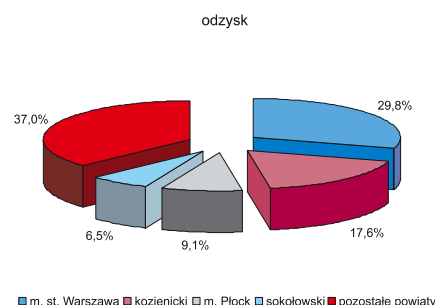

Według danych Urzędu Statystycznego w 2003 roku wytworzono w Polsce około 120 551,4 tys. Mg **odpadów przemysłowych**, z czego 4,9% tj. 5 917,7 tys. Mg - pochodzi z terenu województwa mazowieckiego.

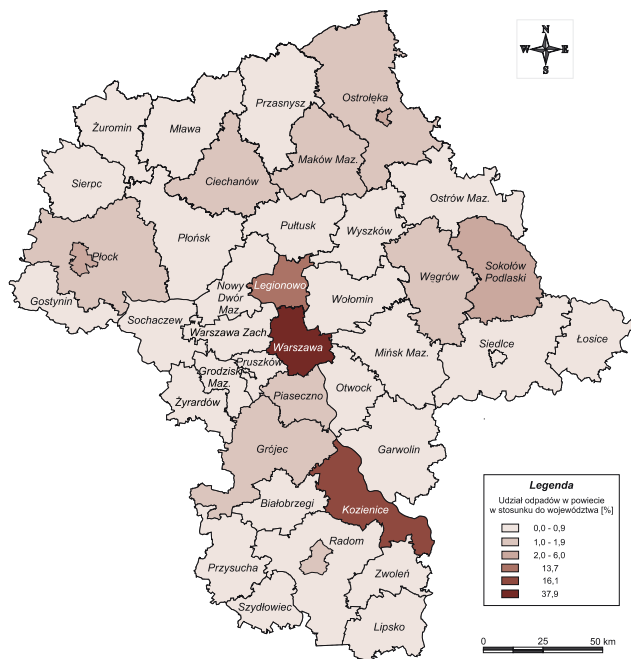
Taka ilość wytworzonych odpadów w województwie plasuje Mazowsze na 4 miejscu w kraju po województwach: śląskim (35,2%), dolnośląskim (27,2%) i małopolskim (8,8%).

Według bazy SIGOP, w województwie mazowieckim wytworzono w 2003 roku 6 198,5 tys. Mg odpadów przemysłowych, spośród których najwięcej - bo 37,9% - powstało w Warszawie. Powiatami wytwarzającymi największą masę odpadów przemysłowych (poza m. st. Warszawa) były: kozienicki (16,1%), legionowski (13,7%), sokołowski (3,4%) oraz miasta: Płock (5,4%) i Ostrołęka (4,9%).

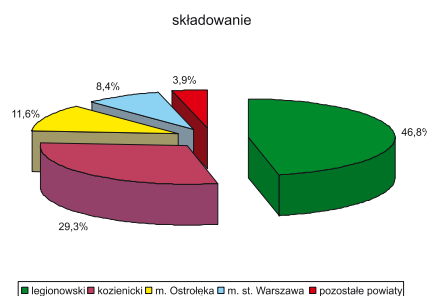
Również w Warszawie skierowano najwięcej, spośród wszystkich powiatów, odpadów przemysłowych do odzysku (29,8%). O połowę mniej odpadów wykorzystano w powiecie kozienickim (17,6%) oraz zdecydowanie mniej w mieście Płocku (9,1%) i powiecie sokołowskim (6,5%).

Odpady przemysłowe wytworzone w województwie mazowieckim w 2003 r. (wg bazy SIGOP)

Największą ilość odpadów przemysłowych przekazano do składowania w 2003 roku z powiatów: legionowskiego (46,8%), kozienickiego (29,3%), miasta Ostrołęki (11,6%) i miasta stołecznego Warszawy (8,4%).

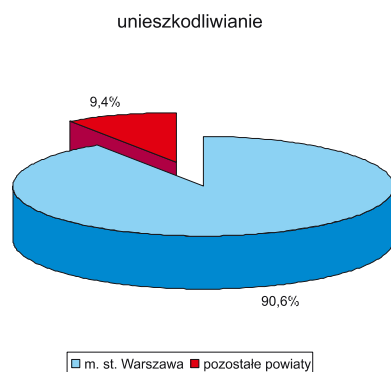
Informacje ze statystyki publicznej nie obejmują zakładów wytwarzających poniżej 1 tys. Mg odpadów/rok.

ODPADY

Spośród odpadów przemysłowych skierowanych do unieszkodliwiania poza składowaniem z całego województwa mazowieckiego aż 90,6% stanowią odpady z miasta stołecznego Warszawy. Następne w kolejności pod tym względem były: miasto Płock (2,8%) oraz powiaty: piaseczyński (2,3%) i ciechanowski (1,7%).

Obok sektora gospodarki komunalnej i sektora energetycznego, najwięcej odpadów przemysłowych powstało w przemyśle rolno-spożywczym. Były to przede wszystkim wyśtodki i serwatka, które nie zawsze są traktowane jako odpad, a jako produkt uboczny, będący towarem handlowym, sprzedawanym i ewidencjonowanym podobnie jak produkt główny.

Największymi wytwórcami odpadów przemysłowych w 2003 r. były:

- MPWiK w m. st. Warszawie S. A. Zakład Wodociągu Centralnego - 20,6% ,
- Elektrociepłownia „KOZIENICE” S.A. Świerże Górne - 15,9%,
- MPWiK w m. st. Warszawie S.A. Zakład Wodociągu Północnego - 13,6%.

W ogólnej masie odpadów przemysłowych wytworzonych na Mazowszu w 2003 r. dominowały odpady:

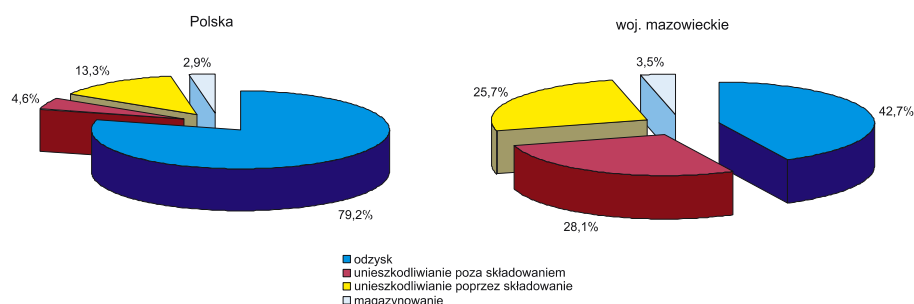
Rodzaj odpadów	Kod odpadów	Udział procentowy w ogólnej masie odpadów
Osady z klarowania wody	19 09 02	34,0
Mieszkanki popiotowo-żużłowe z mokrego odprowadzania odpadów paleniskowych	10 01 80	14,6
Popioły lotne z węgla	10 01 02	10,9
Wyśtodki	02 04 80	4,9
Odpadowa serwatka	02 05 80	3,5
Ustabilizowane komunalne osady ściekowe	19 08 05	2,5
Żużle, popioły paleniskowe i pyły z kotłów (z wyłączeniem pyłów z kotłów wymienionych w 10 01 04)	10 01 01	2,4
Osady z oczyszczania i mycia buraków	02 04 01	1,4
Nieprzekompostowane frakcje odpadów komunalnych i podobnych	19 05 01	1,3
Szlamy z biologicznego oczyszczania ścieków przemysłowych inne niż wymienione w 10 08 11	19 08 12	1,3
Pozostałe odpady		23,2
<i>Odpady przemysłowe w województwie mazowieckim w 2003 r. razem</i>		<i>100</i>

Według danych statystycznych, w 2003 roku do odzysku skierowano tylko 42,7% odpadów przemysłowych z województwa mazowieckiego, czyli znacznie mniej od średniej krajowej, która w 2003 r. wynosiła 79,1%.

Wyszczególnienie	Polska (tys. Mg)	Woj. mazowieckie (tys. Mg)	Pozycja w kraju	% na tle kraju
Odpady przemysłowe wytworzone w tym:	120 551,4	5 917,7	4	4,9
poddane odzyskowi	95 415,0	2 527,0	6	2,6
unieszkodliwione	21 657,6	3 182,7	3	14,7
w tym: składowane	16 064,7	1 520,1	3	9,5
magazynowane	3 478,8	208,0	b.d.	6,0
% ogółem				
- odzysk	79,2	42,7	-	-
- składowanie	13,3	25,7	-	-
- unieszkodliwianie poza składowaniem	4,6	28,1	-	-
- magazynowanie	2,9	3,5	-	-

Gospodarka odpadami przemysłowymi w Polsce i województwie mazowieckim w 2003 r.

Dane WIOŚ w Warszawie, w zakresie ilości odpadów przemysłowych kierowanych do odzysku, poddawanych procesom unieszkodliwiania oraz deponowanych na składowiskach w województwie mazowieckim w 2003 r. (w ujęciu procentowym), są bardzo podobne do danych Urzędu Statystycznego w Warszawie. Odzyskuje się 49,5% odpadów, unieszkodliwia poza składowaniem 22,3%, składowuje 26,0%, magazynuje u wytwórców 2,2%.

Najczęściej stosowanymi metodami odzysku na terenie województwa mazowieckiego są metody R14 (55,0%) i R10 (22,6%), określone w załączniku nr 5 do ustawy o odpadach.

R10 - rozprowadzenie na powierzchni ziemi, w celu nawożenia lub ulepszenia gleby lub rekultywacji gleby i ziemi.

R14 - inne działania prowadzące do wykorzystania odpadów w całości lub części lub do odzyskania z odpadów substancji lub materiałów, łącznie z ich wykorzystaniem, niewymienione w punktach od R1 do R13.

*W największych ilościach **odzyskiwane** są odpady z następujących grup:*

- odpady z procesów termicznych - 45,9%,*
- odpady z rolnictwa, sadownictwa, upraw hydroponicznych, leśnictwa, łowiectwa oraz przetwórstwa żywności - 26,9%,*
- odpady z instalacji i urządzeń służących zagospodarowaniu odpadów, z oczyszczalni ścieków oraz z uzdatniania wody pitnej i wody do celów przemysłowych - 11,3%.*

ODPADY

Spośród całości unieszkodliwionych w 2003 r. odpadów przemysłowych aż 95,3% stanowiły odpady unieszkodliwione metodą D9 tj. poprzez odprowadzanie do kanalizacji. Były to osady z klarowania wody (z MPWiK m. st. Warszawa S.A. Zakładu Wodociągu Centralnego).

Odpady przemysłowe, unieszkodliwione poprzez składowanie, były deponowane na 16 czynnych w 2003 r. składowiskach odpadów przemysłowych (w tym 1 składowisku odpadów niebezpiecznych i 2 składowiskach odpadów obojętnych), zlokalizowanych w granicach województwa mazowieckiego oraz na większości ze 133 składowisk komunalnych Mazowsza.

Przestrzegania specjalnych zasad wymagają **odpady niebezpieczne**, a szczególnie odpady niebezpieczne powstające w strumieniu odpadów przemysłowych.

Ogólne zasady postępowania z odpadami niebezpiecznymi w prawodawstwie Unii Europejskiej określa Dyrektywa Rady 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych.

W polskim prawie, gospodarowanie odpadami niebezpiecznymi reguluje ustawa o odpadach i rozporządzenia wykonawcze.

Odpady niebezpieczne powstające w strumieniu odpadów przemysłowych, ewidencjonowane przez WIOŚ Warszawa, w 2003 roku stanowiły 1,5% ogółu odpadów przemysłowych wytworzonych w całym województwie

Okolo 80,0% ogółu odpadów niebezpiecznych wytworzonych w 2003 r. w województwie pochodziło z 6 zakładów (spośród 840 zarejestrowanych w bazie SIGOP), z czego połowa została wytworzona w PKN ORLEN S.A. w Płocku - 40,1%.

Najczęściej stosowaną na Mazowszu metodą unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych było ich termiczne przekształcanie w instalacjach lub urządzeniach. W 2003 r. w ten sposób unieszkodliwiono 61,0% odpadów niebezpiecznych.

Odpady niebezpieczne unieszkodliwione poprzez składowanie były deponowane w zbiorniku żużla i popiołu należącym do PKN ORLEN S.A. w Płocku tj. jedynym czynnym składowiskiem odpadów niebezpiecznych w całym województwie mazowieckim oraz na innych składowiskach poza terenem województwa mazowieckiego (np. odpady azbestowe).

Pozostali najwięksi wytwórcy odpadów niebezpiecznych to:

- *SEPARATOR SERVICE Sp. z o.o. w Piasecznie - 10,5%,*
- *SEGI-AT Sp. z o.o. w Warszawie - 9,0 %,*
- *Zakłady Elektronowe LAMINA S.A. w Piasecznie - 7,3%,*
- *THOMSON Multimedia Polska Sp. z o.o. w Piasecznie - 6,6%,*
- *UTIL Sp. z o.o. w Grodzisku Mazowieckim - 5,9%.*

Odpady niebezpieczne, wytworzone w największej ilości w 2003 r.:

- *odpady z przeróbki ropy naftowej - 40,8%,*
- *oleje odpadowe - 14,9%,*
- *odpady z chemicznej obróbki i powlekania powierzchni metali - 9,9% ,*
- *odpady z budowy, remontów i demontażu obiektów budowlanych oraz infrastruktury drogowej - 7,3%.*

Wśród odpadów niebezpiecznych są grupy, które wymagają specyficznych zasad gospodarowania. Są to między innymi: odpadowe oleje, odpady zawierające PCB, substancje zubożające warstwę ozonową, zużyte akumulatory i baterie, wraki samochodowe, azbest, odpadowy sprzęt elektryczny i elektroniczny, zużyte lampy rtęciowe, odpady medyczne i weterynaryjne.

Szczegółowe wymagania postępowania z poszczególnymi strumieniami odpadów niebezpiecznych zostały w prawie unijnym sformułowane w dyrektywach i rozporządzeniach:

- Dyrektywa Rady 75/439/EWG w sprawie usuwania olejów odpadowych,
- Dyrektywa Rady 96/59/WE w sprawie usuwania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB/PCT),
- Dyrektywa Rady 91/157/EWG w sprawie baterii i akumulatorów zawierających niebezpieczne substancje,
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/53/WE w sprawie pojazdów wycofanych z eksploatacji,
- Dyrektywa Rady 87/217/EWG. w sprawie zapobiegania i zmniejszania zanieczyszczenia środowiska azbestem,
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/95/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie ograniczenia stosowania pewnych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym,
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/96/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie odpadów sprzętu elektrycznego i elektronicznego,
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady 2037/2000/WE w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową.

Spalaniu odpadów, w tym odpadów niebezpiecznych, w prawie europejskim poświęcono dyrektywy:

- Dyrektywa Rady 89/369/EWG w sprawie zapobiegania zanieczyszczeniu powietrza przez nowe zakłady spalania odpadów komunalnych,
- Dyrektywa Rady 89/429/EWG w sprawie zmniejszania zanieczyszczenia powietrza przez istniejące zakłady spalania odpadów komunalnych,
- Dyrektywa Rady 94/67/WE w sprawie spalania odpadów niebezpiecznych,
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/76/WE w sprawie spalania odpadów (która z dniem 28 grudnia 2005 r. zastąpi trzy ww. dyrektywy).

Na terenie województwa mazowieckiego w 2003 r. funkcjonowało 15 spalarni odpadów, w tym:

- 13 spalarni odpadów medycznych,
- 1 spalarnia odpadów przemysłowych,
- 1 spalarnia odpadów komunalnych.

Emisja odpadów do środowiska to także, obok odpadów przemysłowych, strumień **odpadów komunalnych**, wytwarzanych głównie w gospodarstwach domowych i obiektach infrastruktury oraz przez innych wytwórców, pod warunkiem jednak, że ze względu na swój charakter lub skład odpady te są podobne do odpadów powstających w gospodarstwach domowych.

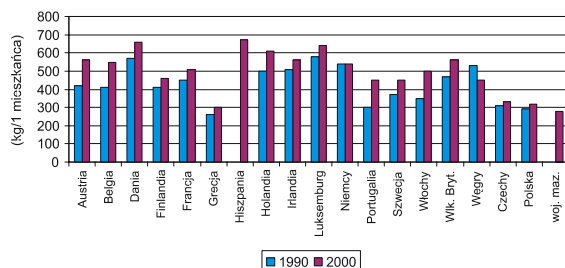
Regulacje dotyczące spalania odpadów, w polskim prawie zawarte są w ustawie Prawo ochrony środowiska, w ustawie o odpadach i w rozporządzeniach wykonawczych do ustawy o odpadach:

- rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 29 stycznia 2002 r. w sprawie rodzajów odpadów innych niż niebezpieczne oraz rodzajów instalacji i urządzeń, w których dopuszcza się ich termiczne przekształcanie (Dz.U.Nr 18, poz.176),
- rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 21 marca 2002 r. w sprawie wymagań dotyczących prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów (Dz.U. Nr 37, poz. 39).

ODPADY

Wskaźniki emisji odpadów komunalnych do środowiska w wybranych krajach europejskich i w Polsce

Wskaźniki emisji odpadów komunalnych (kg/1M)

Wyszczególnienie	1980 r.	1990 r.	2000 r.
Unia Europejska średnia dla „15”	370	420	520
Polska	280	290	320
Polska na tle „15” (w %)	75,7	69,0	61,5

Procentowy wzrost na przestrzeni lat 1980-2000 wskaźników emisji odpadów komunalnych

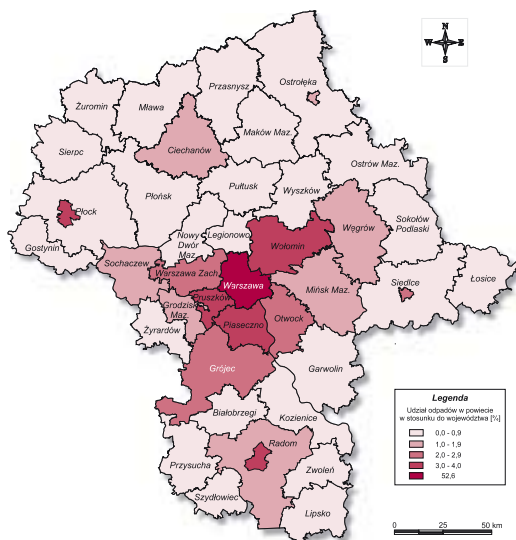
Unia Europejska średnia dla „15”	40,5%
Polska	14,3%

Według Urzędu Statystycznego w Warszawie, w 2003 r. z terenu województwa mazowieckiego zebrano 1 519,6 tys. Mg odpadów komunalnych, z czego 93,5% odpadów zdeponowano na składowiskach odpadów, a 5,0% unieszkodliwiono w inny sposób niż poprzez składowanie. Ponadto, z zebranych odpadów komunalnych wyselekcjonowano 1,5% odpadów.

Ilość odpadów komunalnych zebranych w poszczególnych powiatach Mazowsza była bardzo zróżnicowana.

Odpady komunalne zebrane tylko w Warszawie stanowiły 52,6% ogólnej masy odpadów zebranych w całym województwie. Poza Warszawą, w 2003 r. najwięcej odpadów zebrano w powiatach: pruszkowskim (3,9%), piaseczyńskim (3,1%), wołomińskim (3,0%) oraz miastach: Radomiu (3,9%), Płocku (3,7%).

Odpady komunalne zebrane w województwie mazowieckim w 2003 r. (wg US w Warszawie)

Z krajów „15”, mniej odpadów komunalnych od statystycznego Polaka emitował do środowiska tylko Grek (wg GUS).

Skład morfologiczny odpadów przekazanych do odzysku:

- makulatura - 42,10%,
- szkło - 34,52%,
- tworzywa sztuczne - 15,24%,
- metale - 7,91%,
- tekstylia - 0,20%.

Odpady niebezpieczne przekazane do unieszkodliwienia stanowią 0,03%.

Z całości odpadów komunalnych zebranych na Mazowszu 93,5% trafiło na składowiska. Część z tych odpadów była składowana poza granicami województwa mazowieckiego. Ze wszystkich odpadów komunalnych wywiezionych z Warszawy (464 046,3 Mg), około 60,0% zdeponowano na mazowieckich składowiskach (w: Baniosze, Gostyninie, Kobiernikach, Grabowcu i Otwocku). Poza granicami województwa deponowano także odpady z innych miejscowości (gmin), obsługiwanych przez firmy mające składowiska poza granicami Mazowsza.

Zasady składowania odpadów w Unii Europejskiej określa Dyrektywa Rady 99/31/WE w sprawie składowania odpadów.

W polskim prawodawstwie problematykę składowania i składowisk odpadów obok ustawy o odpadach regulują akty wykonawcze:

- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia, jakim powinny odpowiadać poszczególne typy składowisk odpadów (Dz.U. Nr 61, poz. 549),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie zakresu, czasu, sposobu oraz warunków prowadzenia monitoringu składowisk odpadów (Dz.U. Nr 220, poz. 1858),
- rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 30 października 2002 r. w sprawie rodzajów odpadów, które mogą być składowane w sposób nieselektywny (Dz.U. Nr 191, poz. 1595).

Odpady komunalne z terenu województwa mazowieckiego były deponowane na 133 składowiskach komunalnych, z których wszystkie były składowiskami odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne.

Według danych WIOŚ (baza Karta Składowiska), w województwie mazowieckim na koniec 2003 r. funkcjonowało 149 składowisk, w tym:

- 133 składowiska komunalne,
- 16 składowisk przemysłowych,
- 146 składowisk odpadów innych niż niebezpieczne i obojętne,
- 2 składowiska odpadów obojętnych,
- 1 składowisko odpadów niebezpiecznych.

Techniczne wyposażenie składowisk komunalnych:

- uszczelnienie - 56%,
- instalacje do zbierania odcieków - 56%,
- instalacje do ujmowania gazu składowiskowego - 17% (w tym 3% z wykorzystaniem energetycznym biogazu),
- waga - 28% ,
- kompaktor -23%,
- brodzik dezynfekcyjny - 65%.

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia, jakim powinny odpowiadać poszczególne typy składowisk odpadów, w sposób bardzo szczegółowy i wyczerpujący określa dla poszczególnych typów składowisk regulacje prawne dotyczące:

- lokalizacji,
- badań hydro- i geologicznych,
- wyposażenia,
- eksploatacji,
- sposobu zamknięcia i rekultywacji.

ODPADY

Procent składowisk komunalnych, na których prowadzony był monitoring:

- wód podziemnych - 55%,
- wód odciekowych - 22%,
- wód powierzchniowych - 10%,
- gazu składowiskowego - 6%.

Posiadane uregulowania formalno - prawne składowisk komunalnych:

- pozwolenie na budowę - 72%,
- pozwolenie na użytkowanie - 40%,
- decyzja zatwierdzająca instrukcję eksploatacji składowiska - 77%,
- przegląd ekologiczny - 87%.

Na koniec 2003 roku 32% kierowników składowisk komunalnych posiadało wymagane kwalifikacje, a na 89% obiektach prowadzono ewidencję odpadów.

Według danych z 2003 r. ze wszystkich składowisk komunalnych:

- 62% należało zmodernizować,
- 26% kwalifikowało się do zamknięcia,
- 12% spełniało wymagania prawa UE.

Mazowieckie składowiska odpadów komunalnych różniły się między sobą także ilością odpadów przyjmowanych w ciągu doby:

- na 74% składowisk deponowano mniej niż 10 Mg/dobę,
- na 8% obiektów składowano pomiędzy 10 a 20 Mg/dobę,
- 18% składowisk przyjmowało powyżej 20 Mg/dobę.

Dyrektywa Rady 96/61/WE w sprawie zintegrowanego zapobiegania i ograniczania zanieczyszczeń
(Dyrektywa IPPC)

Ustawa Prawo ochrony środowiska wprowadziła dla niektórych instalacji obowiązek uzyskiwania pozwoleń zintegrowanych.

Podstawą zakwalifikowania składowiska do uzyskania pozwolenia zintegrowanego są kryteria:

- powyżej 10 Mg odpadów przyjmowanych w ciągu doby lub
- całkowita pojemność składowiska powyżej 25 tys. Mg

określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. Nr 122, poz.1055).

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie zakresu, czasu, sposobu oraz warunków prowadzenia monitoringu składowisk odpadów wyodrębnia trzy fazy „z życia” składowiska:

- fazę przedeksploatacyjną - obejmującą okres do dnia uzyskania pozwolenia na użytkowanie,
- fazę eksploatacji - okres pomiędzy uzyskaniem 2 decyzji: pozwolenia na użytkowanie a zgody na zamknięcie (dot. terminów wyznaczonych w decyzjach),
- fazę poeksploatacyjną - okres 30 lat licząc od dnia uzyskania decyzji o zamknięciu składowiska odpadów.

Prawodawstwo polskie zobowiązało zarządzających składowiskami m.in. do:

- przedstawienia przeglądu ekologicznego składowiska,
- uzyskania decyzji zatwierdzającej instrukcję eksploatacji składowiska,
- uzyskania przez kierownika obiektu świadectwa kwalifikacji,
- prowadzenia ewidencji odpadów.

Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. o wprowadzeniu ustawy - prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 100, poz.1085) zobowiązała organ, któremu przedłożono przegląd ekologiczny, m.in. do wydania decyzji, określającej termin zamknięcia bądź modernizacji składowiska.

Główne problemy w gospodarce odpadami

- zbyt mały strumień odpadów z województwa mazowieckiego kierowany do odzysku,
- likwidacja mogilników (niektórych zagrożonych rozszczelnieniem), w których zdeponowano przeterminowane pestycydy i inne substancje chemiczne, stanowiące zagrożenie dla wód podziemnych i środowiska glebowego,
- brak systemu recyklingu wycofanych z użytkowania pojazdów oraz systemu zbiórki i odzysku odpadów „garażowych”,
- zbyt mały stopień wdrożenia selektywnej zbiórki odpadów komunalnych,
- brak systemu zbierania i unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych wysegregowanych z odpadów komunalnych,
- niedostosowanie do wymogów prawa większości składowisk odpadów funkcjonujących na terenie województwa mazowieckiego,
- brak systemu unieszkodliwiania odpadów weterynaryjnych.
- dostosowanie do wymogów Unii Europejskiej składowisk kwalifikujących się do modernizacji,
- zamknięcie i rekultywacja składowisk nie nadających się do modernizacji,
- budowa obiektów przetwarzających odpady, gwarantujących duży odzysk surowców wtórnych, z uwzględnieniem warunków regionalnych i względów ekonomicznych,
- stosowanie technologii mało- i bezodpadowych,
- zwiększenie poziomu wykorzystania osadów ściekowych,
- bezpieczna dla środowiska likwidacja mogilników.

Główne kierunki działań w zakresie gospodarki odpadami

Wypełnienie zadań określonych w Wojewódzkim Planie Gospodarki Odpadami oraz zobowiązań Traktatu Akcesyjnego, w tym:

- maksymalne ograniczenie ilości odpadów deponowanych na składowiskach, a w szczególności odpadów ulegających biodegradacji,
- zapewnienie zintegrowanej gospodarki odpadami poprzez realizację zadań zawartych w krajowym, wojewódzkim, powiatowych i gminnych planach gospodarki odpadami,
- objęcie wszystkich mieszkańców województwa zorganizowaną zbiórką odpadów komunalnych,
- podniesienie skuteczności selektywnej zbiórki odpadów komunalnych, ze szczególnym uwzględnieniem odpadów ulegających biodegradacji, odpadów wielkogabarytowych, budowlanych i niebezpiecznych (tj. m.in.: baterii, świetlówek, niewykorzystanych lub przeterminowanych leków) zawartych w odpadach komunalnych,
- zwiększenie odzysku odpadów przemysłowych,